

Український Науково- Медичний Молодіжний Журнал

НАУКОВО-ПРАКТИЧНЕ ВИДАННЯ

МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ ДО ВСЕСВІТНЬОГО ДНЯ ЗДОРОВ'Я,
ЯКИЙ У 2011 р. ВООЗ ПРИСВЯЧУЄ ПИТАННЯМ
СТІЙКОСТІ ДО ПРОТИМІКРОБНИХ ПРЕПАРАТІВ

СПЕЦІАЛЬНИЙ
ВИПУСК № 2

2011

ISSN 1996-353X

ULRICH'S
PERIODICALS DIRECTORY™

The global source for periodicals information since 1932

Таким чином, епідеміологічні особливості захворюваності на ГБМ менінгококової та немінінгококової етіології, ймовірно, більше обумовлені спільними механізмами неспецифічної сприйнятливості та патогенезу, ніж характером специфічного антиінфекційного імунітету до окремих збудників ГБМ.

Summary. The presence of the direct strong correlative connection between the meningococcal infection morbidity and purulent bacterial meningitides of non-meningococcal etiology was shown.

ХРОНІЧНИЙ ГЕПАТИТ С ТА СТЕАТОЗ ПЕЧІНКИ

CHRONIC HEPATITIS C AND LIVER STEATOSIS

Пронюк Х.О. / Pronyuk K.

Науковий керівник: д.м.н. Голубовська О.А.

Національний медичний університет
імені О.О. Богомольця

Кафедра інфекційних хвороб

(зав. каф. – д.м.н. Голубовська О.О.)

м. Київ, Україна

Мета. Виявити кореляцію між вираженістю ознак стеатозу печінки (СП), при ультразвуковому дослідженні (УЗД), та інсулінорезистентністю у хворих хронічним гепатитом С (ХГС).

Завдання. Вивчити особливості перебігу ХГС в поєднанні зі стеатозом печінки та без нього; оцінити дані УЗД в даній категорії пацієнтів.

Матеріал і методи. У дослідженні брало участь 30 пацієнтів із діагнозом ХГС, що перебували на стаціонарному лікуванні в гепатологічному відділенні КЛ №15 м. Києва. Діагноз гепатиту С підтверджували наявністю антигену (анти HCV) методом ІФА та визначенням RNA-HCV методом RT-PCR з якісною оцінкою та генотипуванням. У всіх пацієнтів окрім рутинного загальноклінічного та біохімічного дослідження проводили визначення ліпідного профілю (холестерин, тригліцериди, ЛПВЩ, ЛПНЩ, ЛПДНЩ, коефіцієнт атерогенності), рівня глюкози та інсуліну з визначенням індексу інсулінорезистентності (індекс НОМА), визначення індексу маси тіла (ІМТ). Індекс НОМА визначали за формулою: $\text{НОМА IR} = \frac{\text{глюкоза крові натще (ммоль/л)} \cdot \text{Ч інсулін крові натще (мкОД/мл)}}{22,5}$ ($N < 2,27$). Всі пацієнти проходили УЗД з визначенням наявності чи відсутності стеатозу печінки (СП) та його вираженості (відповідно до 3-х ступеневої класифікації). Ультразвуковими критеріями СП вважались: гіперехогенність паренхіми печінки у порівнянні з кірковим шаром правої нирки, наявність дистального затухання УЗ, погіршення візуалізації стінок судин, капсули печінки та діафрагми.

Результати дослідження. Серед 30-ти пацієнтів, що взяли участь у дослідженні, 8 (26,6%) були інфіковані 3-м генотипом та 22 пацієнти 1-м генотипом (73,3%). Ультрасонографічні ознаки стеатозу печінки, різного ступеня вираженості, визначались у 13 (43,3%) пацієнтів, 8 (61,5%) з

яких були інфіковані 3-м генотипом вірусу і 5 (38,4%) 1-м генотипом відповідно. Серед 8 пацієнтів з 3-м генотипом та СП у 1 (12,5%) виявлено СП 1-го ступеня, в 4 (50%) 2-го ступеня та у 3 (37,5%) 3-го ступеня. Серед 5 пацієнтів з 1-м генотипом та СП у 2 (40%) були ознаки СП 1-го ступеня та у 3 (60%) 2-го ступеня. При оцінці показників індексу НОМА, у пацієнтів без ознак стеатозу він залишався в межах норми, незалежно від генотипу вірусу. Серед пацієнтів з ознаками СП у 11 (84,6%) було виявлено інсулінорезистентність, з них 8 (72,7%) пацієнтів були інфіковані 1-м генотипом та 3 (27,2%) 3-м генотипом.

Висновки. Дане дослідження підтверджує, що вираженість стеатозу печінки більш значна у пацієнтів з 3-м генотипом, що збігається з літературними даними, в той час як інсулінорезистентність визначалась та була асоційована з СП у пацієнтів інфікованих 1-м генотипом. Отримані результати підтверджують той факт, що 3-й генотип напряму асоційований із стеатозом у пацієнтів з ХГС. При обстеженні пацієнтів з ХГС доцільно, окрім стандартних протокольних обстежень, є визначення показників ліпідного, вуглеводного обміну та інсулінорезистентності, особливо враховуючи той факт, що відповідно до останніх досліджень, вона напряму корелює із ступенем фіброзу.

Summary. Aim of this study is to learn peculiarities of course, ultrasound changes in case of chronic hepatitis C with and without liver steatosis. To estimate influence of metabolic and viral factors on development of liver steatosis and progression of liver damage. It shows that HCV feature steatosis and a high prevalence of IR. 3 genotype is directly associated with steatosis in HCV-infected patients.

СОСТОЯНИЕ СЕНСИБИЛИЗАЦИИ ЛИМФОЦИТОВ ПЕРИФЕРИЧЕСКОЙ КРОВИ К МИКРОСОМАМ ПЕЧЕНИ У БОЛЬНЫХ ХРОНИЧЕСКИМ ГЕПАТИТОМ С

THE PERIPHERAL BLOOD LYMPHOCYTES' STATE SENSIBILIZATION TO LIVER MICROSOMES IN PATIENTS WITH CHRONIC HEPATITIS C

Соломенник А.О., Гаврилов А.В., Усикова Е.В.,

Могиленец Е.И., Юрко Е.В. /

Solomennyyk A., Gavrylov A., Usykova Ye.,

Mogilenets Ye., Yurko K.

Научный руководитель: д.м.н., проф. В.М. Козько
Харьковский национальный медицинский
университет

Кафедра инфекционных болезней

с курсом эпидемиологии

(зав. каф. – д.м.н., проф. В.М. Козько)

г. Харьков, Украина

Цель исследования. Оценить сенсibiliзацию лимфоцитов периферической крови к микросомам печени (МП) у больных хроническим гепатитом С (ХГС) с различной активностью аланинаминотрансферазы (АлАТ) в сыворотке крови.

ЕПІДЕМІОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ГРИПУ
СЕЗОНІВ 2009–2010 ТА 2010–2011 РР. В УКРАЇНІEPIDEMIOLOGIC CHARACTERISTICS
OF INFLUENZA DURING 2009–2010
AND 2010–2011 SEASONS IN UKRAINE

Сукач М.М./ Sukach M.

Науковий керівник – к.м.н., доц. І.А. Анастасій
Національний медичний університет
імені О.О. БогомольцяКафедра інфекційних хвороб
(зав. каф. – д.м.н. О.А. Голубовська)
м. Київ, Україна

На сьогодні грип залишається однією з найбільш поширених інфекцій, що спричиняє значну шкоду здоров'ю та призводить до величезних економічних збитків. Щорічні епідемії грипу призводять до загибелі великої кількості людей.

Мета роботи. Порівняльний аналіз показників захворюваності на грип та гострі респіраторні інфекції в епідемічних сезонах 2009–2010 та 2010–2011 рр. в Україні.

Протягом тривалого часу (з 1993 р.) спостерігалася тенденція до зниження захворюваності на грип та ГРІ, показники не перевищували 15–20 тис. випадків на 100 тис. населення (до 1992 р. – вони сягали 25–30 тис. випадків і більше на 100 тис. населення). Отже, можна стверджувати, що епідемія 2009–2010 рр. розгорнулася на фоні епідемічного благополуччя.

В минулому сезоні спостерігався більш ранній початок епідемічного сезону – пік епідемії прийшовся на 45 тиждень 2009 року, в той час як епідемічний поріг в 2010 році було перевищено протягом 49–52 тижнів. Це пов'язано з появою в минулому році пандемічного вірусу грипу А (H1N1).

В Україні в цьому сезоні захворіло 2 мільйони осіб, що в 1,3 рази менше, ніж за аналогічний період 2009 року. Продовжують виявлятися віруси грипу А (H1N1), А (H3N2) та В, характеристика яких співпадає з аналогічними за цей період 2009–2010 рр. Під час епідемії 2009–2010 рр. кількість померлих становила 1127. За останніми даними під час епідемічного сезону 2010–2011 загинуло 15 осіб.

Як і минулого року, було попереджено значне поширення грипу серед дітей шкільного віку, завдяки вчасним обмежувальним заходам. Крім того, в 2010 році вчасно проведено імунізацію населення, що належить до груп ризику, вакциною, рекомендованою ВОЗ. В Україні щеплено 595 123 осіб, з них з групи медичного ризику 119 755 осіб (20,12%), групи епідемічного ризику 389 203 (65,39%), групи професійного ризику 17507 (2,94%).

В Європейському регіоні (за даними ВОЗ) продовжується зростання активності грипу, його поширеності, спостерігається ріст звернень за медичною допомогою. У більшості країн серед виділених збудників продовжує домінувати вірус А (H1N1), на відміну від України, де переважає вірус грипу В, а епідемічна ситуація залишається контрольованою. За останніми даними, лише у 2 із 10 країн

Матеріал і методи. Під наглядом знаходилося 28 больних ХГС. Из них мужчин – 22 (78,6%), женщин – 6 (21,4%); середній вік пацієнтів $31,25 \pm 3,56$ лет. Активність АлАТ в сировотке крови колебалась от 0,33 до 10,4 ммоль/л·ч, составив в среднем $3,65 \pm 0,6$ ммоль/л·ч; таким образом, у 8 пацієнтів этот показатель был в пределах нормы, что свидетельствовало о латентной форме заболевания.

Сенсибилизацию лимфоцитов оценивали в LAI-тесте (leukocyte adherence inhibition) по методу Шестаковой И.К. (1987). Выделенные из гепаринизированной крови лимфоциты помещали в среду 199, затем в количестве 20 мкл (10^5 клеток/мл) вносили в лунки и инкубировали в условиях термостата при температуре 37°C в присутствии МП производства НИИ вакцин и сывороток им. И.И. Мечникова (Москва, Россия) и без таковых в течение 30 минут. После этого взвесь ресуспендировали и вносили в количестве 10 мкл в опытные и контрольные квадраты, на которые расчерчивалось предметное стекло; стекла инкубировали 60 минут при 37°C , затем не прилипшие клетки удаляли, образуя висющую каплю с последующим ее отсасыванием и контрольным промыванием средой 199 в объеме 50 мкл на квадрат. Мазки высушивали, фиксировали этанолом, окрашивали по Романовскому-Гимза и подсчитывали число прилипших клеток в световом микроскопе. Индекс торможения (ИТ) вычисляли по формуле: $\text{ИТ} = (K - O) / K \cdot 100\%$, где K – число клеток, прилипших в контроле; O – число клеток, прилипших в опыте. Величина $\text{ИТ} \geq 30\%$ свидетельствует о наличии сенсибилизации лимфоцитов к тестируемому антигену.

Результаты. У обследованных больных ИТ колебался в пределах от 4% до 35% и составил в среднем $15,63 \pm 1,37\%$. При этом сенсибилизация лимфоцитов к МП ($\text{ИТ} = 35\%$) выявлена лишь у 1 больного (3,57%).

Выводы. Таким образом, нам не удалось выявить наличие статистически достоверной сенсибилизации лимфоцитов периферической крови к МП печени по результатам LAI-теста у обследованных больных, что ставит под сомнение значение данного аутоантигена в развитии аутоиммунных реакций при ХГС.

Summary. The peripheral blood lymphocytes' sensibilization to liver microsomes was evaluated in 28 patients with chronic hepatitis C with different activity of serum ALT. The absence of sensibilization to this particular antigen was noticed in surveyed patients.